

عنوان مقاله:

اثر عمق آب آبیاری و جایگذاری لاترال آبیاری قطره ای زیرسطحی بر عملکرد و برخی صفات مورفولوژیک گندم زمستانه در شهرستان سنندج

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و ژنتیک گیاهی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

منصور سعیدی - دانشجوی گروه آبیاری و زهکشی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

پرویز فتحی - گروه علوم و مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

مهدی کوچک زاده - گروه آبیاری و زهکشی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

محدودیت منابع آب مهم‌ترین مانع در گسترش کشاورزی پایدار در ایران به شمار می‌رود. استفاده بهینه از آب در بخش کشاورزی ضرورتی اجتناب ناپذیر در جهت حفظ منابع آبی محسوب می‌گردد. کاربرد روش های نوین آبیاری و استفاده از راهبردهای مدیریتی مانند کم آبیاری مایه افزایش عملکرد فراورده ها و بهره وری آب می‌گردد. هدف از پژوهش حاضر بررسی اثر سطوح مختلف آبیاری و عمق جایگذاری لاترال آبیاری قطره‌ای بر عملکرد، اجزای عملکرد و برخی صفات مورفولوژیک گندم زمستانه در سنندج بود. آزمایش مزرعه‌ای این پژوهش در سال 1396 و به صورت طرح کرت های خردشده بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی اجرا گردید. کرت های اصلی و فرعی پژوهش حاضر به ترتیب دربرگیرنده سطوح آبیاری (60 و 80 و 100 و 120 درصد نیاز آبی) و عمق جایگذاری لاترال های آبیاری (0 و 30 و 40 و 50 سانتیمتر) بود. برآیندها پژوهش نشان داد که اثر عمق آب آبیاری و عمق نصب لاترال بر عملکرد و اجزای عملکرد معنی دار بود ($P \leq 0.01$). بیشینه عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک محصول گندم در سطح آبیاری 100 درصد نیاز آبی و عمق جایگذاری لاترال آبیاری قطره‌ای زیرسطحی برابر 30 سانتی متر حاصل شد. برآیندهای مقایسه میانگین اثر متقابل فاکتورهای آزمایشی نشان داد بیشترین عملکرد کاه و کلش در تیمار با عمق آبیاری 120 درصد نیاز آبی و عمق کارگزاری لاترال برابر 40 سانتی متر به دست آمد.

کلمات کلیدی:

آبیاری میکرو، کم آبیاری، گندم زمستانه، عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/857453>

